

'Lluc', revista de pensament d'idees

Aquesta setmana és previst que surti al carrer el primer número de la nova època de *Lluc*, la revista bimestral de cultura i pensament que ara, sota la responsabilitat de Damià Pons, Pere Fullana i Lleonard Muntaner, tres persones prou conegudes per la seva tasca intel·lectual i –l'últim– editorial, aspira a convertir-se en un referent per al món de la cultura balear amb projecció a tots els Països Catalans. Un projecte ambiciós que, en contra del que sol ser habitual a les Illes, neix amb una forta convicció de professionalitat empresarial.

Capçalera històrica. *Lluc* és una revista històrica, a Mallorca i Balears, que començà a publicar-se l'any 1920, amb periodicitat continuada, per part dels Missioners dels Sagrats Cors, del monestir de Lluc, enclavat a la vall de la serra de Tramuntana, al nord de l'illa. Amb antecedents de curta durada, el 1894 i entre 1908 i 1912, *Lluch* –amb l'hac final– neix el gener de 1920. Durant més de quaranta anys es publicà en castellà i català, aquesta última llengua amb presència sotmesa als avatars polítics perquè, com és fàcil imaginar, entre 1936 i 1939 i anys posteriors no va ser gens fàcil. A *Lluch*, durant aquesta primera i llarga etapa hi conviuen articles –majoritaris– de pietat i d'instrucció religiosa, combinats amb d'altres de genèricament culturals i sobretot de literatura.

El 1962 s'inicia la segona etapa; es normalitza llavors la capçalera, que ja és *Lluc*, i es publica cada dos mesos, amb molta més presència de català, amb majoritari, i amb nous aires, de la mà

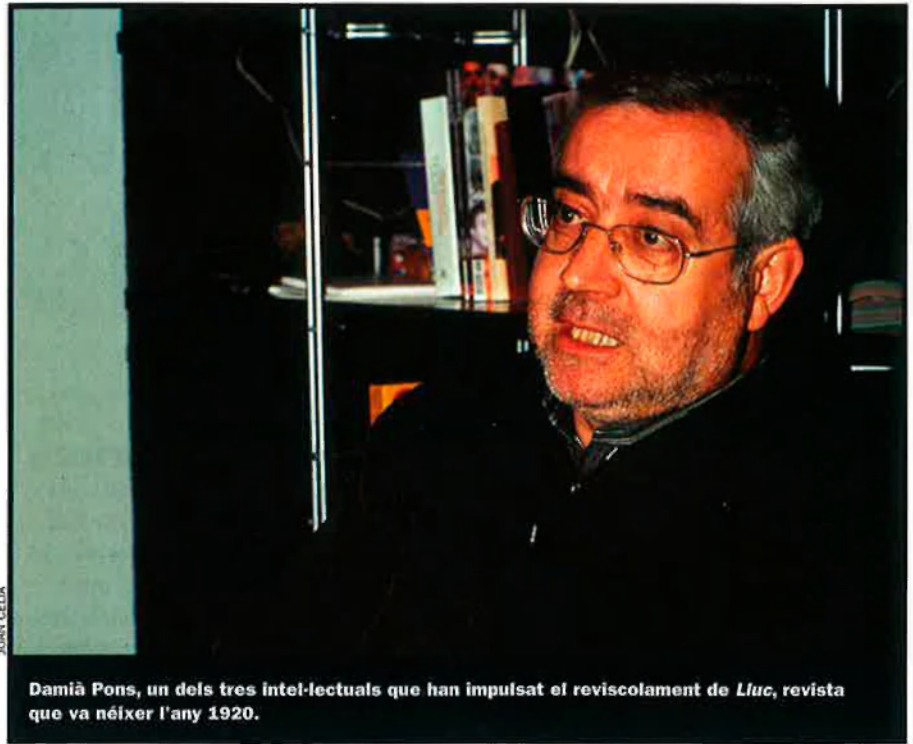
del director Pare Cristòfol Veny, que introdueix col·laboracions d'intel·lectuals catalanistes com ara Josep M. Llompart, Jaume Vidal Alcover, Miquel Ferrà i Martorell, Antoni Serra... Els nous aires permeten convertir la revista en una publicació cultural d'ampli espectre, i això molesta extremadament qui aleshores era bisbe de Mallorca, Jesús Enciso, el qual finalment forçarà el relleu del director. El 1968 un altre tomb consagra definitivament la nova orientació: es feia la revista totalment en català, apareixen noms de col·laboradors com Josep Massot i Muntaner, Gabriel Janer Manilla, Marià Villangómez i el pare Veny retorna a la direcció... El tarannà d'obertura ideològica i d'aposta catalanista es fa encara més palès quan el 1971 l'Obra Cultural Balear (OCB) entra a *Lluc* com a organització patrocinadora, aportant-hi col·laboradors i més difusió. El 1974, la col·laboració amb l'OCB fa una passa més: és l'entitat cultural la que s'encarrega des d'aquell moment fins el 1987 de l'edició i administració. *Lluc*, que continua essent bimestral, esdevé una revista on caben aportacions teòriques, culturals, d'opinió... de tots els àmbits de la cultura, política i societat de Mallorca. El 1987 els Missioners recuperen de bell nou el control total de la revista, i s'inicia l'etapa que durarà fins enguany, durant la qual comencen a col·laborar-hi estretament professors universitaris com Damià Pons o Antoni Marimon, el qual en serà el director.

Nou projecte. L'editor Lleonard Muntaner –un dels més inquietos de les

La històrica capçalera balear 'Lluc' comença aquesta setmana una nova etapa sota la responsabilitat de Damià Pons, Pere Fullana i Lleonard Muntaner amb l'objectiu de ser el referent cultural balear amb projecció a tots els Països Catalans.

Illes i dels que més llibres edita: entre quaranta i cinquanta títols anuals— feia molt de temps, com ell mateix recorda per a aquest setmanari, que pensava a editar una revista. “Em rondava pel cap feia molt de temps editar una revista de pensament i cultura. Uns amics em feren reflexionar, perquè, existint *Lluc* i *El Mirall* (la revista que edita l’OCB des que la primera tornà als Missioners), no tenia sentit treure’n una altra. Era millor veure d’enfortir una de les dues existents. Em convençeren, vaig anar a veure els Missioners per plantejar-los el projecte i així arribarem a l’acord.” D’aquesta manera neix L’Espurna Edicions, SL, que és l’empresa que des de 2004 s’encarrega d’editar *Lluc*, la qual passa a ser dirigida per Damià Pons, exconseller d’Educació i Cultura del Govern balear del Pacte de Progrés (1999-2003), i amb Pere Fullana, exdirector general de Presidència de Francesc Antich, com a director editorial. El consell de direcció és format per Andreu Ramis, el mateix Lleonard Muntaner i per Daniel Torres, a més de Gabriel Seguí, dels Missioners.

La nova *Lluc*, explica Muntaner, mantindrà la periodicitat bimestral de moment, a l’espera de veure com van les coses, amb l’esperança que llavors, en un termini d’un o d’un parell d’anys, pugui passar a ser mensual. En qualsevol cas, el que interessa és, sobretot, donar entitat professional a *Lluc*: “Volem que sigui un projecte que, per modest que hagi de ser, tenguí la màxima professionalitat possible.” El mateix aspecte interessa recalcar a Pere Fullana: “Fem una revista cultural, entesa la cultura en la màxima amplitud possible, i volem, per sobre de tot, que tenguí una gestió molt professional perquè és per aquí on solen fallar projectes semblants. En aquests moments *Lluc* té uns 300 subscriptors i una clientela publicitària més aviat minsa. L’objectiu, enguany, és triplicar el nombre de subscriptors i eixamplar la cartera de publicitat, actuant sempre d’acord amb les possibilitats reals que tenguem de finançament. Siguin poques o més, el que volem és controlar bé tots els recursos de què disposem.”

Damià Pons, un dels tres intel·lectuals que han impulsat el reviscolament de *Lluc*, revista que va néixer l’any 1920.

Tant Fullana com Muntaner volen una *Lluc* que sigui, com ells diuen, “visible”, no solament gràcies a un major tiratge i distribució, sinó, sobretot, perquè s’aconsegueixi optimitzar cada número editat: “No podem —diu Muntaner— esperar fer-nos amb una part del mercat si no aconseguim ser presents per tot arreu, que se’n xerri, que es comentí... per això, per arribar al màxim de gent serà, és, una revista oberta, plural ideològicament.” Però, hi ha mercat? Fullana: “Sí, és clar que n’hi ha. N’estic convençut. Modest, naturalment, però el mercat existeix, el que passa és que s’ha de saber guanyar, convertint *Lluc* en un instrument per tota aquella gent i organitzacions que es mouen en el món de la cultura”.

Els objectius empresarials són, a curt termini, acabar l’any amb dèficit zero. “És el mínim”, diu Muntaner. I Fullana posa un altre objectiu, de tipus professional: “Si una característica tenia *Lluc*, i d’altres revistes semblants, és la de no complir la periodicitat. Nosaltres, enguany, volem normalitzar-la. És imprescindible. El primer número surt amb un cert endarreriment, però ens hem posat de fita sortir al carrer durant la primera quinzena del primer mes dels dos que abasta cada edició.”

El director, Damià Pons, explica sobre el continguts: “El subtítol de ‘revista de cultura i idees’ ja dóna una idea clara de què és *Lluc*. Partim del nacionalisme cultural, sempre obert a tothom, amb aportacions ideològicament plurals, sense tancar la porta a ningú, la qual cosa demostram des del primer número.” L’estructura habitual de la revista partirà d’un nucli que serà el dossier central, amb un article de profunditat sobre el tema —el qual se centrarà, diu Pons, “des dels aspectes més acostats a la realitat balear fins a d’altres d’universals, com la globalització”, i amb entrevistes curtes a persones especialitzades—. A banda, s’oferirà una llarga entrevista a personatges de relleu en el seu àmbit, normalment cultural; la secció de llibres serà un dels segells de la nova etapa de *Lluc*, que es completarà amb articles d’opinió i d’altres seccions menors. “Volem fer una revista que ompli un buit, com és el de reflexió, informació i debat sobre pensament i cultura, feta a Balears però amb vocació el més ampla possible”, resumia Fullana. En aquest sentit Pons aposta per “fer una revista que arribi a tot l’àmbit de la cultura catalana”.

Miquel Payeras